

Så skal jeg i øvrigt sige, at Det Konservative Folkeparti stemmer imod dette her forslag ved tredje behandling. Vi finder, at det er helt uacceptabelt, at man nu vil til at ansætte amtslige læger til at tage sig af ordination og udlevering af metadon.

Vi mener, at på baggrund af det cirkulære, der kom 28. juni 1993, er der sket den nødvendige opstramning, som Det Konservative Folkeparti bestemte også er enig i. Det er naturligvis vigtigt, at disse ting foregår på en fuldt ansvarlig og kontrolleret måde.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg vil selvfølgelig først og fremmest notere mig, at der igennem betækningsafgivelsen og igennem udvalgsarbejdet har været en mere generel forståelse og tilslutning til, at vi må have gjort noget alvorligt ved det her problem. Det nytter altså ikke noget at referere til cirkulærer, den blå betænkning, og hvad man ellers kan referere til, når vi har måttet konstatere, at det ikke har virket.

Det her skal så ses i den sammenhæng, som jeg fornemede vi var rimelig enige med hinanden om her i Folketinget sidste år, da vi havde regeringens samlede narkoredegørelse til behandling. Derfor er det beklageligt at se, at de to store oppositionspartier, Venstre og De Konservative, nu har fundet nogle smutveje ud af et i øvrigt fornuftigt forslag.

Jeg må med glæde notere, at den progressivitet, som Fremskridtspartiet – og jeg skal nok lade være med at sige undtagelsesvis – har lagt for dagen her, kan medføre, at vi kan få vedtaget et fornuftigt arbejdsredskab blandt de mange andre arbejdsredskaber, der er brug for, når vi for alvor skal gøre noget ved det her presserende problem.

Men vi gør det ikke, må jeg sige til fru Tove Fergo, ved afstandtagen fra de stilfærdige forslag, der er her, og slet ikke ved at komme med disse meget bombastiske forslag, som vi har set i dag fra Venstres side.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hr. Qvist Jørgensen henviste til, at cirkulæret, som jeg omtalte, ikke havde haft nogen virkning. Hvordan har hr. Qvist Jørgensen belæg for at sige det?

Tværtimod er det jo sådan, at sundhedsministeren over for udvalget har tilkendegivet, at der ikke foreligger nogen systematisk indsamling af

erfaringerne med effekten af cirkulærestramningen. Derfor mener Det Konservative Folkeparti ikke, at der er belæg for nu at opbygge en helt ny organisation, så amtskommunerne forpligtes til at ansætte læger til at varetage den lægelige stofmisbrugsbehandling.

Jeg savner en dokumentation fra hr. Qvist Jørgensen.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er også noget af det, jeg har lagt mærke til – at man har udsendt et cirkulære den 28. juni 1993, hvor man strammer ganske gevaldigt op på ordination af metadon. Det skal være forelagt et koordinationsudvalg i kommunen. Der skal være lagt en handleplan, og der skal ved siden af være et socialt tiltag af socialpædagogisk art osv., og det blæser man fuldstændig på fra regeringens side. Man lader, som om det cirkulære og de virkninger, det måtte have haft, ikke eksisterer, og så fremsætter man et lovforslag, hvis eneste budskab er øget kontrol. Der skal bruges 30–40 mio. kr. om året på kontrol, på urinapparater, på lokaler, hvor de kan stå i, og på personalet, der skal stå og aflæse dem. 30–40 mio. kr.!

Når man spørger ministeren, således som der er blevet spurgt gennem udvalget: Hvad nu, hvis stofmisbrugerne har et sidemisbrug – for det er jo det, alt det med urinapparater osv. skal kontrollere – og de så tager metadon? Får det så de konsekvenser, at man tager metadonen og al behandling fra misbrugerne? Så bliver der svaret, at nej, de konsekvenser får det ikke. Det vil sige, at det igen er et forslag, der overhovedet ikke rykker ved noget som helst andet, end at man bruger nogle penge på noget kontrol, som ikke giver øgede behandlingsresultater, øget behandling eller et bedre liv for de mennesker, vi taler om. Det er utroligt, at man tror, at man rykker noget som helst ved det her. Tværtimod er en stor gruppe af de gamle misbrugere – og det er jo mest dem, der får metadon – blevet så bange og så betænkelige og så rystede over dette forslag. De har fået lidt ro i deres tilværelse, de har været misbrugere i 20–25 år, og nu skal de så hen omkring en amtslæge og have lov til at komme tilbage til deres praktiserende læge, hvis de skal have deres metadon. Jeg synes, dette her er tegn på meget lidt menneskeforståelse og menneskekundskab.